

Mangel, at man ikke hidtil har haft det saaledes, og fremdeles at opretholde Matrikulkortene alene til Hartkornsansættelse, er jo ret overflødig. Her vilde det have sin store Betydning, hvis man kunde komme ind paa det, den nævnte Kommission tilraader. Hvis man skulde gennemføre noget saadant paa en Gang, vil det selvfølgelig blive meget dyrt. Det ærede Medlem for Nyborg (N. Jensen) var jo inde paa, at man kunde tilvejebringe en anden Form, hvorved man kunde gøre det lettere at finde Skelpunkterne mellem Naboejendomme. Men hvis man skulde i et Nu eller i Løbet af kort Tid have hele Landet opmaalt med det for Øje at tilvejebringe juridiske Skelpunkter, vilde det blive for kostbart. Jeg henstiller derfor til den højtærede Minister, om der ikke kunde gøres Forsøg i den nævnte Retning, og om det ikke kunde være rigtigt nu samtidig med denne Lov at optage en Bestemmelse om, at paa alle de Kort, der i Fremtiden optages ved ny Udstyknings, bliver der at tilvejebringe saadanne Skelpunkter, at de i Fremtiden have juridisk Gyldighed. Derfor tillader jeg mig at spørge den højtærede Minister, om han ikke agter i en nær Fremtid enten at forelægge et særligt Lovforslag i den af Kommissionen angivne Retning eller i Forbindelse med dette Lovforslag at søge at komme ind paa den Vej. Jeg vil ogsaa henstille til den højtærede Minister, om den Betænkning, den nævnte Kommission har afgivet, ikke maatte blive omdelt til Rigsdagens Medlemmer, i alt Fald venter jeg, at den bliver omdelt til Medlemmer af det Udvalg, der sikkert vil faa med denne Sag at bestille. Jeg skal indskrænke mig til disse faa Bemærkninger, idet ogsaa jeg for mit Vedkommende vil anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig Fremme i dette Ting.

P. Bjerre: Jeg kan ikke undlade at gøre opmærksom paa, at naar et Forslag som dette kan stilles og behandles her i Tinget, da er det et Vidnesbyrd om, at Danmarks Jord indtager en anden Stilling end Penge og alle andre Varer. Jeg har Lyst til at gøre opmærksom paa, at vi kunne jo ikke sige, at vi eje vor Jord med ganske undskrænket, ukrænket Ejendoms-

ret, saa at man kan gøre med den, hvad man vil, saaledes som man kan gøre med Penge og Varer. Vi maa ikke lægge den sammen, vi maa ikke stykke den ud. Med andre Ord: Samfundet har en Overhøjhedsret over Jorden. Denne Overhøjhedsret har jeg ved anden Lejlighed været med til at hævde, og den vil jeg altid hævde. Samfundet har en Ret over Jorden, og den skal det have. Hvorvidt det er heldigt at opretholde den i den Form, den hidtil har haft, er en anden Sag.

De enkelte Detailler, der have været omtalte af flere Talere, skal jeg ikke komme ind paa, da jeg er enig med de fleste af de Talere, der have ønsket Ændringer. Derimod vil jeg gerne tale noget om selve Hovedprincippet. Fra de ældste Tider har man slaaet fast, at Byen skulde deles i saa og saa mange Gaarde, eftersom der i sin Tid var Fæstere eller Folk, der drev, Fællesjorden, og saa stykkede man Jorden ud, saa alle Gaarde i Byen bleve lige store, i en By kunde de være paa 10, i en anden 2 Tønder Hartkorn. Saa har man en Tid holdt paa, at disse Bønder skulde være pligtige til at besørge Kongerejser, Sognekørsel og Arbejde paa Hovmarken, og derfor skulde de være kørende, have Heste, og derfor skulde Bøndergaardene opretholdes. Det var den gamle Regel, at man maatte passe paa, at man ikke formindskede det Antal Bønder, der skulde køre for Kongen, naar han rejste om i Landet, at der var nok til at besørge Sognekørsler, at der var nok, naar Krigsfolkene skulde befordre, og at der var nok til at arbejde paa Hovmarken. Derfor maatte Bøndergaardene opretholdes, og det er derfor et meget konservativt Standpunkt, som det ærede Medlem for Assens (Berntsen) synes at holde særlig meget af, at de maatte for al Ting ikke røres . . . (Berntsen: Deri er jeg enig med Deres Minister) . . . Ja, noget til højre, ikke saa lidt til højre for den ærede Minister.

Jeg siger altsaa, at denne Regel, som har været god i gamle Dage, kan man ikke skyde helt over Bord, men der er ikke saa megen Grund til at holde paa den, som der var den Gang. Loven af 1897, som det ærede Medlem for Assens (Berntsen) roste som et Fremskridt, er i mine Øjne et Tilbageskridt. Den lagde Baand paa